

Bijencentrum Israël

J.J. Speelziek

Gedurende ons verblijf in Israël bezochten wij het grote bijencentrum in Moshav Mishmeret, op 30 km afstand van de stad Netanya aan de Middellandse zee.

Een deel van het museum, tevens instructie ruimte.

Buckfast en streng te selecteren zijn de eigenschappen opvallend snel verbeterd. In 1993 had Erik al teeltmoeren die redelijk homogene nateelten gaven die qua steeklust, overwintering en zwermgedrag veel leken op Buckfast. En honing halen deden ze minstens zo goed.

Resistent

De varroamijt is in midden Zweden nog niet aangetroffen, wel in Zuid-Zweden en op het eiland Gotland. Moeren van Erik worden hier in met varroamijt besmette volken ingevoerd waarna de varroa-ontwikkeling wordt gevolgd door regelmatig de mijten op de varroabodem te tellen. Deze tellingen zullen moeten aantonen of het eerste doel, varroamijt-resistentie, te vinden is in dit materiaal. Als deze wordt gevonden, volgt nog de zware klus om de resistentie tot een voldoende hoog niveau te brengen. De eerste aanwijzingen zijn zeer hoopgevend. In de tussentijd is Erik al aardig tevreden over zijn creatie; hij voldoet qua steeklust, zwermgedrag en overwintering ruim aan zijn eisen en de honingogst is verbeterd ten opzichte van zijn oude Buckfastbijen. Onder de naam ELGON® biedt hij op kleine schaal moeren voor de verkoop aan.

Ik ben in juli 1994 en juni 1996 een aantal dagen bij Erik geweest en ik was onder de indruk van de enorme volken met zes volle honingbakken halverwege het seizoen maar vooral ook van het vakkundig selectiewerk. Ongetwijfeld zullen we meer horen van de ELGON® bij.

Wel veel werk met zoveel bakken.

Het imkersbedrijf omvat faciliteiten voor groeps-gewijze opleiding, voorlichting, bezichtiging van het productiebedrijf, een citrusboomgaard (bloeit van februari tot april) en een kippenfokkerij (van broed-machine tot kuiken en kip). Het voorjaar, als de citrusbomen bloeien, heeft bij een bezoek uiteraard de voorkeur.

Eén afdeling is geheel afgestemd op voorlichting van kinderen, met name klassen uit het lager onderwijs. Hier is een 'verkleedafdeling', waar de kinderen zich verkleden als bijen, ogenschijnlijk engeltjes met vleugels. Vanaf dat moment functioneren de kinderen als bijtjes. Ze ontvangen verder een soort balgpipet om nectar uit (kunst) bloemen op te zuigen en een stokje met een magnetisch uiteinde om stuifmeelkorrels uit de bloemen op te pikken. Hiermee worden de larven gevoed. Zijn deze verzadigd, dan worden honing en stuifmeel opgeslagen in lege cellen. Naar verluidt vinden de kinderen dat spel eindeloos, ze nemen er wat van mee. Dat laatste geschiedt o.a. in de vorm van een potje honing. Aansluitend aan het bijtjesspel demonstreert Gidi (of een van de medewerkers) hoe het een en ander in werkelijkheid plaatsvindt. De kinderen zijn dan door middel van een doorzichtig nylon gordijn van de bijen gescheiden. Hier krijgen ze o.a. raten met bijen op zeer korte afstand onder ogen.